

Kruze: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod), skal der maaffee en Slags Dristighed til at tage Ordet i den Retning, jeg har ifinde at tage det, men da jeg ved første Behandling af Theaterloven begjærede Ordet uden at faae Leilighed til at udtale mig, maa det være mig tilladt nu at fremsætte min Mening. Jeg har med Opmærksomhed, troer jeg, fulgt Forhandlingerne om denne Sag, og strax fra den første Dag af, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) udtalte sig meget udførligt om Theatret — hvoraf jeg fik Erfaring om, at han havde særlig local Kjendskab dertil og ogsaa en særlig Interesse derfor, hvorfor jeg ogsaa lagde betydelig Vægt paa hans Udtalelser — kom jeg til den Overbeviisning, at af de tre anviste Veie var den nemmeste og billigste og derfor ogsaa den meest anbefalende den at negte Pengebevillingen. Den anden Veie, nemlig den af den ærede Commission anviste, maa vistnok ansees som en ypperlig Forberedelsesmiddelvei, hvorfor man maa være den ærede Commission megen Tak skyldig, men ved at følge denne kommer man til en Indsnæring, som ansees for utaaelig, og da nu den tredje, nemlig den af det ærede nysnævnte Medlem anviste, Udvidelse paa en Tid, da man nødvendigtvis maa have al Opmærksomhed henvendt paa at spare, hvor og hvad der muligen kan og bør spares, maa betragtes som en Umulighed, da dertil hverken havest Raad eller Lyst, mener jeg, at man for ikke at blive i Knuden maa løse Baandene. Dertil mener jeg, at den nuværende Tid maa ansees især for gunstig. Thi sjøndt det kunde see ud, som om man ved denne Leilighed var mindre tilbøielig til tydeligt at udtale Meningerne, forekommer det mig dog, at Stemningerne ere almindelig rettede denne Veie, hvad enten man seer ind- eller udadtil saavel her i Salen som udenfor samme, og jeg tør maaffee ogsaa sige, saavel i Kjøbenhavn som udenfor. Jeg skal tillade mig at gjøre den Bemærkning, at hvis f. Ex. i de overfyldte Kirkeforsamlinger det Spørgsmaal blev opkastet, om man ønskede Stats-theatret nedlagt, vilde et bekræftende Svar derpaa lyde, ja, maaffee med den Bemærk-

ning: jo før, jo hellere, og det Samme vilde, efter min Anskuelse, være Tilfældet trindt omkring i Landet, hvorefter man vil kunne overbevise sig, Enhver i sin Kreds. Og selv de nærmest Paaagjældende, nemlig Theatrets ypperste Personale, vilde jo være særdeles vel tjente med, at Baandene blive løsne, og paa Grund af denne almindelige Frihed var det at formode, at denne saa høit lovpriiste, skjønne og ædle nationale Storhed og Kunst kunde naae den allermeest ønskelige Høide af Fuldkommenhed. Jeg vil sluttelig tilføie, at jeg mener, at det er ved denne og slige Leiligheder, at man især maa have Opmærksomheden henvendt paa at spare eller at indvinde større Summer, navnlig de Hundredetusinder af Rigsdalere, som Rigsdagen koster Landet, og ikke ved de almindelige Kniberter, nemlig hvor man efter hele eller halve Timers Debat og kjedeligt Arbeide tilsyneladende sparer 100 Rd., som Tilfældet var forleden Dag. Jeg sigter naturligvis til den Afstemning, hvorved man var saa heldig eller uheldig at spare dette Beløb til Skade for en Enfamilie. Jeg veed meget vel, at det ikke var for de 100 Rd. alene, men især for Principets Skyld, at man valgte denne Afgjørelse; men om man endogsaa ved at bevilge deilige Summer er hange for at komme paa Glattis eller, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (M. Hansen) udtrykte sig, at komme paa en Glidbane, saa troer jeg dog, at man hellere maa glide raff over end, ved at standse, falde paa Halvpeien, og jeg vil derfor tillade mig at foreslaae, at naar lignende Andragender skulde fremkomme, forsynede som dette med Ministerens Anbefaling, man da med større Lethed maatte komme derover, istedetfor principmæssig at negte enhver Trængende en saadan Gave. Jeg vil derfor tilraade det høie Things ærede Medlemmer at virke til en snarlig og endelig Afgjørelse af dette Theater-spørgsmaal, hvorved der vil kunne vindes betydeligt baade directe og indirecte, baade Penge og Tid, og jeg troer, at jeg tør haabe, at den høitagtede Kultusminister ikke skulde tage sig dette saa syndertilig nær, hvorpaa jeg lægger stor Vægt, naagtet det ærede Medlem, som jeg nys har